

Ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ

Ἀγαπητοί μου ...,

Σᾶς εὐχομαι εἰρήνη, τὴν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἀσύλληπτη ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινο νοῦ¹ καὶ ἐνώνει τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸν Θεό. Προκειμένου ν' ἀξιωθεῖ κανεὶς νὰ λάβει αὐτὴ τὴν εἰρήνην, πρέπει ν' ἀγωνιστεῖ φιλόπονα γιὰ ν' ἀποκτήσει εἰρηνικὴ ψυχικὴ κατάστασι, νὰ ὑπομένει τίς ἀδυναμίες τῶν ἄλλων καὶ νὰ συγχωρεῖ ὀλόψυχα ὅσους τὸν ἀδικοῦν.

«Νὰ σηκώνετε ὁ ἓνας τὸ φορτίο τοῦ ἄλλου, κι ἔτσι θὰ ἐφαρμόσετε πλήρως τὸν νόμο τοῦ Χριστοῦ»². Ὅποιος ἐφαρμόζει τὸν νόμο τοῦ Χριστοῦ, θ' ἀξιωθεῖ νὰ λάβει τὴν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ, πού ξεπερνᾷ πολὺ τὴ φυσιολογικὴ ἀνθρώπινη ἀντίληψη. Αὐτὴ ἡ εἰρήνη διώχνει κάθε φόβο ἐπίγειων συμφορῶν καὶ βασάνων, σβῆνει κάθε ἐγκόσμιον ἐνδιαφέρον, θεραπεύει κάθε λύπη, γεννᾷ τὴν ἀγάπη πρὸς ὅλους –ἀγάπη πού σκεπάζει ὅλες τίς ἀδυναμίες τῶν συνανθρώπων μας, ἔτσι ὥστε νὰ μὴν τίς βλέπουμε–, γεμίζει τὴν καρδιά μὲ συμπόνια γιὰ τοὺς ἄλλους. Γι' αὐτὴ τὴν εἰρήνην ἀγωνίζονται ὅλοι οἱ χριστιανοὶ καὶ ἰδιαίτερα οἱ μοναχοί. Κι ἂν δέν τὴν ἔχουμε καθόλου, τουλάχιστον ἄς κραυγάζουμε μπροστὰ στὸν Κύριο πὼς εἴμαστε φτωχοί, ἄθλιοι, γυμνοὶ ἀπὸ κάθε καλό. Ἄς σταματήσουμε νὰ κατακρίνουμε καὶ νὰ κατηγοροῦμε τοὺς ἄλλους, ἀφοῦ κι ἐμεῖς εἴμαστε ἁμαρτωλοί, ἀφοῦ κι ἐμεῖς κινδυνεύουμε ν' ἀποδοκιμαστοῦμε ἀπὸ τὸν Κύριο.

«Ἐφαρμόσαμε θεραπείες στὴ Βαβυλώνα, ἀλλὰ δέν γιατρεύτηκε»³. Πόσο πιά θὰ μακροθυμεῖ ὁ Κύριος γιὰ τίς ἁμαρτίες μας; Ἡ θεία ἀγάπη εἶναι ἐνωμένη μὲ τὴ θεία δικαιοσύνη, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ὁ Ἄδάμ ἐξορίστηκε ἀπὸ τὸν παράδεισο, ὁ μέγας Κατακλυσμὸς ἀφάνισε τὴν ἀνθρωπότητα, τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα κατακάηκαν. Ἄς ταπεινωθοῦμε, λοιπόν, ὁ ἓνας μπροστὰ στὸν ἄλλο καὶ ὅλοι μπροστὰ στὸν Θεό. Ἄς θρηνήσουμε γιὰ τίς κακοφορμισμένες πληγὲς τῶν ψυχῶν μας καὶ ἄς ἀγαπήσουμε ὅσο μπορούμε πιο πολὺ τοὺς ἀδελφούς μας. Τότε ὁ Κύριος, βλέποντας τὴν ταπείνωσι καὶ τὴ μακροθυμία μας πρὸς τοὺς ἄλλους, θὰ εἶναι ἀνεκτικός μ' ἐμᾶς, σύμφωνα μὲ τὸν νόμο: «Μὲ τὸ κριτήριον πού κρίνετε θὰ κριθεῖτε, καὶ μὲ τὸ μέτρο πού μετράτε θὰ μετρηθεῖτε»⁴. Ἄν, ὅμως, ἀπλῶς ὑποτασσομαστε στὰ πάθη μας χωρὶς νὰ πολεμᾶμε, τί μπορούμε νὰ περιμένουμε παρά τὴν ἀποδοκιμασία καὶ τὴν ἀπόρριψη ἀπὸ τὸν Θεό;

1 . Πρβλ. Φίλιπ. 4:7.

2 . Γαλ. 6:2: «Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ».

3 . Ἱερ. 28:9: «Ἰατρεύσαμεν τὴν Βαβυλώνα, καὶ οὐκ ἴαθη».

4 . Ματθ. 7:2: «Ἐν ᾧ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν».

Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι βασιλεία εἰρήνης, ἀγάπης, χαρᾶς, πραότητος καί ὅλων τῶν ἄλλων ἀρετῶν. Δέν θά γίνουμε, λοιπόν, δεκτοί σ' αὐτήν μέ χαρακτηριστικά ἐντελῶς ἐνάντια στίς ἀρετές. Πρέπει νά κυριαρχήσουμε στόν ἑαυτό μας, νά θρηνήσουμε γιά τή σαπίλα τῶν ψυχῶν μας καί, σάν τόν λεπρό⁵, νά ἱκετέψουμε τόν Κύριο νά μᾶς θεραπεύσει καί νά μᾶς καθαρῖσει. «Ζητᾶτε, καί θά σᾶς δοθεῖ· ψάχνετε, καί θά βρεῖτε· χτυπᾶτε, καί θά σᾶς ἀνοιχθεῖ»⁶. Τί θά σᾶς ἀνοιχθεῖ; Ἡ πύλη τῆς μετάνοιας, τῶν δακρύων καί τῆς καλοσύνης, πού ὀδηγοῦν στήν εἰρήνη καί στή σωτηρία. Ναί, ἐκεῖ ὀδηγοῦν!

1950

(ἀπό τή νέα ἔκδοση «[Κοιτάζοντας στήν καρδιά](#)»)

5 . Βλ. Ματθ. 8:2.

6 . Ματθ. 7:7: «Αἰτεῖτε, καί δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε, καί εὕρησετε, κρούετε, καί ἀνοιγήσεται ὑμῖν».